

חוא, חולם ת' יוכתן על כציחיס מוצא זכ"מ ת' רב יוסף, וע' חובל ריש
 ז"ק ורינע"א ריש מגילת הטעם ומכיל סהיה סגי נחור ודברים סזכחז

ש"כ י"ה לשון המענה מגומגם ועיין רמז"ס צמחני' שמפרש מצערין אורים גדולים חלל
 שסמם משואות צמחני' הוא כמון להעלותם משאלת העשן מן העיר או מלשון שאל
 משאלת שמדליקים קנים גדולים לסימן שיראו מרחוק זה ש"כ רש"י משיאין משואות
 כמו להעלות משאלת פי' הסם משואות צמחני' הוא מלשון משאלת סימן מצערה. ולא
 הפעל משיאין, וצ"ל על משניות כ' משאלת מלשון וסממלת החלל והוא נכון כמו
 ש"כ רש"י צצילה, וצמחם הקשו עליו המפורשים אמאי לא כיחל לי צקרא וישאל דוד
 סהציה צגמ' ועיין תוי"ט ולפי ה"ל נכונים דצרו כי לא על הפעל משיאין כוונתו.
 חלל על הסם משואות וכתב כמו רש"י צצילה ולפי המדקדקים נסופטים גם לפרש
 גם הפסוק שאל משאלת צירמי' או שיעלו משאלת עשן או שידלקו מלשון וישאל דוד
 משאלת עשן עלים גבוהים להודיע לישראל שינוסו ויסתרו מן האויבים דק צלמח
 מלינו כמה פעמים שרש"י לא מדקדק בהצלת הפסוקים עיין מולין ל"ה ק"ה ד"ה כל
 מלחא ש"כ מדד כמו וימודו צעומר ומחכגם וגלו צעומרא אשר שורש כל פענינו
 מדד נמלל צח"ך וכל צמליש עפר הארץ, חלפים צח מי יכול.

וכן צצרכות דף ו' ד"ה לית דין לריך צוסש כ' רש"י עכז כמו צסס רכצו
 שופטים, ולא הביא פסוק צחורס כי צסס משה, וצעיני נפלל דבר אחר צרס"י שס
 לפני זה ד"ה והא ר"ל מנציל דקסצר קים לו צקציעי דירחא וי"ט. סני קול גמור
 ומסוס מנהג אצותינו עכ"ל הא צימי רצא עדיין הי' מקדשין ע"פ הראייה כמבואר
 צפי' ר"ה דף כ' רצא הוי נהג צכל שנה לעשות צ' ימים י"כ מסוס ספיקא וכל
 זמן סהי' מקדשין חודש ע"פ ראייה היו סומכין על קציעת ארץ ישראל וסחשצון סלנו
 לא סתחיל עד ימי אציי ורצא לפי מס"כ הרמז"ס צפ"ה מה' קידוש החודש, ורצ
 אסי תלמיד דר' יוחנן הי' זמן רצ קודם רצא, וא"כ כ' רש"י דר' אסי עמיד חרי
 יומי מסוס מנהג אצותינו, הלא צימי ר' אסי הי' סומכין על קציעת א"י ולא שייך
 מנהג אצותינו, על דצרי הגמ' סס אמר ר' זירא וכו' האידנא ידעינן צקציעי דירחא
 ל"ק אע"ג סר"א הי צימי רצא בדמלינו סוכה דף ל"ח אמר ר"א לרצא כי אס גט
 סכ' הרמז"ס סצימי חכמי הגמ' עד אציי ורצא הי' מקדשין ע"פ הראייה לא עד
 צכלל כיון סמלינו צפי' סצימי רצא קדשו ע"פ הראייה רק צימי נפסק הדבר, חכל
 רש"י שמפרש כן על רצ אסי סהי' זמן רצ קודם ל"ע ודע צגמ' סלפנילו סגרסא
 והסחא ידעינן צקציעי דירחא וסחמחא דתלמודא קאמר זאח כי צסוף חכמי תלמוד
 סתחילו לקצופ ע"פ סחשצון סלנו ולפי היס"ס צצילה סי' ט"ז הי' סגרסא דרצא אמר
 זאח וסחחא ידעינן צקציעי דירחא ולכן סרעים על הרמז"ס סכ' סכל דצרים סלנו
 דווקא צזמן סהי' צ"ד סל א"י קצועין ע"פ הראייה וכו' חכל סחס. סצני א"י סומכין
 על סחשצון א"י י"ט סני כדי להסחלק מן ספסק חלל מנהג לצד וכן סלחו מחס
 סזהרו צמנהג אצותיכס אע"ג דצקיאין צקציעי דירחא ולפיכך נראה סלין אדם
 מעכז ומחנה צזה"ל לא ע"ס ולא ע"ח ולא סחופי מצואות עכ"ל, דהא רצא גופיה
 דקאמר מניח אדם ע"ת ומחנה הוא דקאמר לעיל צסוגי' ואע"ג דצקיאין צקציעי
 דירחא אפ"ה ענדי חרי יומי מסוס דסלחו מחס וכו', וכן ססיג סרצצ"ל וסאר סחכונים
 עכ"ל, וצלמח צגרסא סלפנינו לא סחכר רצא צהך מימרס דסלחו מחס והוא צפון
 כי צימי רצא ואציי הי' מקדשין ע"פ הראייה ואע"ג דסוזכר אציי סחמחא דתלמודא